

повида снѣтъ сп^а. 3. 3. Дойде единъ пѣтъ и Стефанъ изъ Влашко да я повиди. 3. 52. Повѣдѣ са увижуся, повидаюся: Моми и момци да си правятъ веселба, да са повидятъ стекоха са съ голѣмо благодарение. 3к. 109. Той се надѣе да направи да се повидѣтъ. Тб. 94.

Повѣкамъ *м. св.* **Повѣвамъ** *м. дл.* позову, зову; призову, зываю: Иди ми тѣтя повѣкай. Д. 61, 16. Азъ щѣ го повѣка (призову). Р. 55. Помни, дѣвице, че са повѣкавшъ да пригодявашъ на слабъ челоуѣкъ, и часто на силни страсти. Л. Д. 1875 р. 76. Да идѣтъ (хората) по различни мѣста, гдѣто ги работа-та повѣка. *ib.* 1869 р. 174. 2)—на двобой, вызову, зываю на дуель: Въ яростѣта си той ме увреди, за което го азъ на частъ повѣкахъ на двобой. Э. Г. 45.

Повѣке **Поѣке** *нар. (Мак.)* *см.* повече 1) болѣе, больше, еще болѣе: И кѣде пѣрснала повѣке кѣрвѣ, тамо изврелъ по голѣмъ кладенецъ. М. р. 79^{*}). „Да видѣме кой отъ насъ поюнакъ, Кого майка повѣке довила, кого сестра повѣке люляла“. М. 173. Пречула ми сѣ Ювана, Съ убавина, гиздавина Найповѣке со работа, На 'се-та земя сѣ пречу. М. 77. Хазна имамъ поѣке отъ тебе. М. 188. Ама тѣе колку ми пѣметъ, Толку поѣке ми сѣ веселеетъ. М. 181. Па сѣ молятъ богу со 'се душа, А поѣке море сѣ разигра. М. 55. Той денъ (Лазара), а повѣке въ неделя-та, въ Цвѣтници, сѣ собираетъ девойките по махали и направѣтъ една отъ нихъ невѣста. М. р. 523. 2) дальше: Кой отъ нимъ скочить повѣке отъ други-те, нему пѣрво ке дадитъ да сѣ напѣетъ отъ кѣрстена-та вода. М. р. 523. **Повѣкето**, большею частью; большинство: Одъ такви хороудки сѣ собрани найповѣке-то одъ тѣе пѣсни. М. р. VI.

Повинѣвамъ *са м. дл. (см. покорявамъ са)* повинуюся: Тие са повиняватъ на своето влѣчение и разхождатъ са дѣто и да пожелаатъ. 3. 10.

Повѣж *м. св.* **Повѣвамъ** *м. дл.* 1) спеленаю, пеленаю: „А егиди, моя мила майко! Пови ме во кумашъ пелена, Та стегни ме со сѣрмени повой“. М. 59. Та ме повила моя-та майка И ме лелила и ме калнала. М. 170. Копрѣнени пеленѣ да сбѣре, дѣтенце да се и повѣж. Д. 6, 12—13. Си го зави (мѣшко дете) во кумашъ пелена, Си го пови со сѣрмени повой. М. 17. 2) закутаю, закутываю (*см. обвѣж*): Вода-та—всичка-та была ся двигнѣла на гѣстѣ парѣ та повнвала земно-то клѣбо, като гѣсто покрывало. Л. Д. 1872 р. 128. 3) покачаю, потрясу: Когато повѣе (Юпитеръ) сѣ глава поклащатъ са небето и земята (*Quand il secoue sa chevelure, il ébranle le ciel et la terre*). Т. 146.

Повлѣдамъ *м. св.* овладѣю: А на всички (вещи) по земѣтъ царъ е челоуѣкъ, кому-то е писано да повлада на всичко съ своя умъ, трудъ и залѣганѣ. Л. Д. 1873 р. 172. „Да повлада челоуѣкъ на земѣ-